RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 122.124 van 12 augustus 2003
in de zaak A. 133.854/IX-3726.

In zake : Stefaan VAN MEERBEEK,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

tussenkomende partij :

Jan VAN DEN BOSSCHE,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Stefaan VAN MEERBEEK op 7 maart 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 17 december 2002 waarbij Jan VAN DEN BOSSCHE wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verzoekschrift dat Jan VAN DEN BOSSCHE op 27 maart 2003 heeft ingediend om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikkingen van 9 mei 2003, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 juni 2003, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 16 juni 2003;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gezien het verzoekschrift dat Jan VAN DEN BOSSCHE op 28 mei 2003 heeft ingediend om in de vernietigingsprocedure te mogen tussenkomen;

Gezien de "memorie na auditoraatsverslag met toepassing van artikel 94 procedurereglement" van de verwerende partij en de "toelichtende memorie met verzoek tot prejudiciële vraag aan het Arbitragehof" van de tussenkomende partij;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat H.-K. CARÊME, die loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Blijkens bericht in het Belgisch Staatsblad van 20 maart 2002 wordt een betrekking van gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Brussel vacant verklaard.

1.2. Voor die betrekking stellen zich zesendertig personen kandidaat, waaronder verzoeker en de tussenkomende partij.

1.3. De bij artikel 512, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven adviezen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel en van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel zijn zowel voor verzoeker als voor Jan VAN DEN BOSSCHE gunstig.

1.3.1. De motivering van het advies van de procureur des Konings is voor beiden identiek en beperkt zich tot de vaststelling dat over hen geen ongunstige gegevens bekend zijn, zij geen gerechtelijke of disciplinaire voorgaanden hebben, in de wettelijke voorwaarden verkeren om benoemd te worden en aan de voorschriften inzake tweetaligheid voldoen, en dat volgens de gegevens in zijn bezit zij verdienstelijke en bekwame kandidaten zijn.

1.3.2. Het advies van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders luidt voor verzoeker "uitmuntend" en voor Jan VAN DEN BOSSCHE "gunstig". In dit advies wordt na het vermelden van de gegevens betreffende de personalia, de benoemingsvoorwaarden, de studie en diploma's, de stage, de beroepservaring en het strafrechtelijk en/of tuchtrechtelijk verleden de volgende beoordelingen van de kandidaten gegeven :
- voor verzoeker: "de kandidaat vervult sedert geruime tijd de voorwaarden voorzien door de wet om tot gerechtsdeurwaarder kunnen benoemd te worden",
- voor Jan VAN DEN BOSSCHE : "de kandidaat vervult de voorwaarden voorzien door de wet om tot gerechtsdeurwaarder kunnen benoemd te worden".

1.3.3. De adviezen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel luiden voor beide voornoemde kandidaten als volgt : "Ik bevestig het advies van de h. procureur des Konings te Brussel en sluit mij ook aan bij de meer specifieke appreciatie van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders".

1.4. In december 2002 schrijft de kabinetschef van de minister van Justitie aan het directoraat-generaal rechterlijke organisatie, dienst personeelszaken, een nota waarin wordt voorgesteld Jan VAN DEN BOSSCHE te benoemen. De motivering hiervan luidt als volgt :

> "GERECHTSDEURWAARDER BRUSSEL
> VAN DEN BOSSCHE Jan.
> Overwegende dat Van den Bossche Jan op 4 juli 1992 het diploma behaalde van licentiaat in de rechten en op 9 december 1992 het certificaat van kennis van de Franse taal;
> Overwegende dat hij zijn stage heeft volbracht bij verschillende gerechtsdeurwaarders in het gerechtelijk arrondissement Brussel en is sedert 17 september 1994 kandidaat-gerechtsdeurwaarder;
> Overwegende dat hij de eed heeft afgelegd op 7 oktober 1994 en is sedert verschillende jaren verbonden aan het kantoor van een gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel;
> Overwegende dat de procureur des Konings in zijn gunstig advies de kandidaat beschrijft als verdienstelijk en bekwaam en de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel zich hierbij aansluit;
> Overwegende dat de Raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders te Brussel de kandidatuur van Van den Bossche Jan slechts gunstig adviseerde terwijl voor meerdere kandidaten een zeer gunstig en zelfs uitmuntend advies werd uitgebracht;
> Overwegende dat als enige motivering voor deze adviezen wordt vermeld : 'De kandidaat vervult de voorwaarden voorzien door de wet om tot gerechtsdeurwaarder kunnen benoemd te worden. Na zijn dossier onderzocht te hebben en gelet op de ontvangen inlichtingen, formuleerde de Raad het hiernavolgend advies.';
> Overwegende dat dergelijke motivering geen enkele ernstige afweging toelaat tussen de verschillende kandidaten en in het bijzonder wat de kandidaat Van den Bossche Jan betreft aan geen enkel objectief gegeven kan worden teruggekoppeld;
> Overwegende immers dat in zover:
> -rekening gehouden wordt met het behaalde diploma, Van den Bossche Jan licentiaat in de rechten is, terwijl de kandidaten-gerechtsdeurwaarder een beter advies bekwamen;
> -rekening gehouden wordt met anciënniteit, Van den Bossche Jan reeds in 1994 de eed heeft afgelegd, terwijl de kandidaten van wie de eedaflegging van latere datum is zeer gunstige en zelfs uitmuntende adviezen bekwamen;
> -rekening wordt gehouden met het vertrouwd zijn met de streek waar het ambt wordt uitgeoefend, Van den Bossche Jan zijn stage heeft volbracht te Brussel en er ook steeds heeft gewerkt;
> Overwegende dat er derhalve geen redenen zijn om in de afweging van de kandidaten rekening te houden met de adviezen van de Raad en Van den Bossche Jan de voorkeur dient te krijgen op grond van zijn diploma, anciënniteit en het feit dat hij steeds gefunctioneerd heeft te Brussel;".

1.5. Op 17 december 2002 wordt dan het thans bestreden besluit genomen, waarbij Jan VAN DEN BOSSCHE benoemd wordt tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel "ter vervanging van de heer PATRON, overleden". De motivering is identiek met die van de nota van december 2002.

Bij ministerieel besluit van dezelfde datum wordt het kantoor van Jan VAN DEN BOSSCHE gevestigd te Brussel.

2. Over de rechtspleging.

2.1. Overwegende dat Jan VAN DEN BOSSCHE met verzoekschriften van 27 maart 2003 en 28 mei 2003 vraagt om in het administratief kort geding respectievelijk de vernietigingsprocedure te mogen tussenkomen; dat aangezien hij de begunstigde is van het besluit waarvan de schorsing en de vernietiging gevraagd wordt, op die verzoeken moet worden ingegaan;

2.2.1. Overwegende dat het bevoegde lid van het auditoraat na inzage van het administratief dossier tot de conclusie komt dat het aangevoerde annulatiemiddel kennelijk gegrond is en dat er aanleiding is om, met toepassing van artikel 94 van het procedurereglement, de zaak reeds definitief te beslechten;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op 6 juni 2003 een "memorie na auditoraatsverslag met toepassing van artikel 94 procedurereglement" heeft ingediend; dat Jan VAN DEN BOSSCHE in zijn voormeld verzoekschrift tot tussenkomst van 28 mei 2003 een aantal argumenten aanvoert tegen de conclusie van het auditoraatsverslag omtrent de kennelijke gegrondheid van de vordering tot nietigverklaring en bijkomende gegevens aanbrengt; dat hij op 11 juni 2003 nog een "toelichtende memorie met verzoek tot prejudiciële vraag aan het Arbitragehof" heeft ingediend;

2.2.3. Overwegende dat het procedurereglement niet voorziet in de mogelijkheid om na het auditoraatsverslag opgemaakt op grond van artikel 94 bijkomende memories in te dienen; dat de partijen hoogstens het administratief dossier kunnen aanvullen met bewijsstukken die de stelling van de auditeur tegenspreken en mondeling op de openbare terechtzitting tegen die stelling kunnen opkomen; dat wanneer, zoals in dezen, samen met het beroep tot nietigverklaring ook een vordering tot schorsing wordt ingesteld, de verwerende en tussenkomende partijen de gelegenheid hebben om zich tegen de aangevoerde middelen te verweren; dat zij dat in deze zaak ook hebben gedaan en bovendien de tussenkomende partij daarbij de kennelijke gegrondheid van het aangevoerde middel heeft betwist; dat een combinatie van een schorsingsprocedure met een procedure van kennelijke gegrondheid overigens de bedoeling heeft zaken waarin een of meer middelen zo

ernstig zijn dat zij als kennelijk gegrond voorkomen maar waar eventueel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond is, onmiddellijk te kunnen beslechten; dat wanneer de Raad van State door het auditoraatsverslag niet overtuigd wordt van de kennelijke gegrondheid van het beroep, hij de voortzetting van de zaak volgens de normale procedure beveelt; dat wanneer men zou aannemen dat het annulatieberoep niet meer kennelijk gegrond kan worden verklaard louter doordat een der partijen verzoekt om een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen, artikel 94 van het procedurereglement virtueel buiten werking zou worden gesteld; dat derhalve de door de verwerende partij ingediende "memorie na auditoraatsverslag met toepassing van artikel 94 procedurereglement" uit de debatten dient te worden geweerd; dat hetzelfde geldt voor de bijkomende argumentatie welke de tussenkomende partij aanbrengt in haar verzoek tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure en in haar aanvullende memorie; dat de prejudiciële vraag die de tussenkomende partij vraagt te stellen aan het Arbitragehof hierop neerkomt dat zij niet lijdzaam moet toezien hoe een ingediend schriftelijk verweer uit de debatten wordt geweerd of hoe de Raad daarop geen acht vermag te slaan; dat echter, zoals gezegd, de tussenkomende partij zich heeft kunnen verweren in het kader van de schorsingsprocedure en zij daar zelfs het kennelijk gegrond karakter van het middel heeft betwist; dat het auditoraatsverslag op grond van artikel 94 van het procedurereglement haar werd medegedeeld; dat het mondeling karakter van de debatten de partijen niet verhindert om vrij te pleiten over de stellingen die uiteengezet zijn in dat auditoraatsverslag; dat het tegensprekelijk karakter der debatten derhalve is gevrijwaard; dat om de voornoemde redenen hoe dan ook geen prejudiciële vraag moet worden gesteld;

3. <u>Over de ontvankelijkheid</u>.

3.1. Overwegende dat in het naar aanleiding van de kortgedingprocedure ingediende verzoek tot tussenkomst de tussenkomende partij stelt dat verzoeker zijn belang niet aantoont;

3.2. Overwegende dat ook verzoeker zich kandidaat heeft gesteld voor de in het Belgisch Staatsblad van 20 maart 2002 gepubliceerde vacante betrekking van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel; dat niet betwist wordt dat verzoeker aan de voorwaarden voldeed om in dat ambt benoemd te worden; dat hij dan ook een evident belang heeft om het besluit te bestrijden waardoor een andere in dat ambt benoemd wordt; dat wijl dat belang evident is verzoeker daaraan geen uiteenzetting moest wijden; dat de exceptie niet opgaat;

4. Over de kennelijke gegrondheid van het annulatieberoep.

4.1.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 510, 512 en 555quater van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, wegens een gebrek aan afdoende vergelijking van titels en verdiensten en van de materiële motiveringsplicht;

Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel van het middel stelt dat de tot benoemen bevoegde administratieve overheid verplicht is de bekwaamheden, de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten te onderzoeken en te vergelijken teneinde de redenen van haar keuze, aan de hand van een zowel in feite als in rechte passende motivering, mogelijk en kenbaar te maken, dat aldus de lezing van het benoemingsbesluit de redenen moet aanhalen waarom een bepaalde kandidaat werd verkozen boven een andere en men derhalve moet kunnen achterhalen of en hoe de overheid overging tot een vergelijkend onderzoek van de titels en verdiensten van de kandidaten; dat, betrokken op het bestreden besluit, verzoeker betoogt dat dit besluit geenszins aan de bovenvermelde vereisten voldoet aangezien enkel bepaalde elementen uit de kandidatuur van de tussenkomende partij worden belicht en dat bovendien moet worden vastgesteld dat daaruit niet af te leiden valt waarom precies de tussenkomende partij moest worden benoemd en niet verzoeker zelf, daar uit de kandidatuur van deze laatste minstens dezelfde elementen kunnen worden afgeleid;

Overwegende dat verzoeker in een tweede onderdeel aanvoert dat de tot benoemen bevoegde overheid weliswaar niet gebonden is door de uitgebrachte adviezen, maar niettemin moet verantwoorden waarom met een advies geen rekening wordt gehouden en dat, betrokken op het bestreden besluit en het door de raad van de arrondissementskamer uitgebrachte advies, de reden waarom dit advies niet in aanmerking wordt genomen evenzeer voor verzoeker geldt; dat verzoeker vaststelt dat hij bij een vergelijking van zijn titels en verdiensten met die van de benoemde kandidaat op elk van de verschillende deelaspecten “kennelijk” beter scoort : de overweging betreffende de anciënniteit is zelfs manifest foutief, hij kreeg een uitmuntend advies van de raad van de arrondissementskamer en hij heeft eveneens zijn stage volbracht en heeft steeds gewerkt in het gerechtelijk arrondissement Brussel;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar naar aanleiding van de kortgedingprocedure ingediende nota met opmerkingen ten aanzien van het eerste onderdeel antwoordt dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat de advies verlenende instanties hun adviezen niet afdoende hebben gemotiveerd, dat zij aldus op afdoende wijze motiveert waarom zij op die adviezen geen acht kan slaan en dat in het bestreden besluit bovendien op positieve wijze gemotiveerd wordt waarom de tussenkomende partij de voorkeur geniet : de criteria zijn: diploma, anciënniteit en het feit dat hij steeds in Brussel heeft gefunctioneerd; dat de verwerende partij ten aanzien van het tweede onderdeel stelt dat het standpunt van verzoeker niet wegneemt dat het bestreden besluit op afdoende wijze motiveert waarom er volstrekt geen rekening gehouden kan worden met de gegeven adviezen en dat in die omstandigheden zij de titels en verdiensten van de kandidaten zelf heeft moeten afwegen;

4.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in het naar aanleiding van de kortgedingprocedure ingediende verzoekschrift tot tussenkomst vooreerst argumenteert dat het middel in bepaalde mate niet ontvankelijk is, met name waar de schending wordt aangevoerd van de algemene rechtsbeginselen “dat elke bestuurlijke overheid wanneer zij overgaat tot een benoeming, gehouden is de titels en verdiensten van de respectievelijke kandidaten op een gelijke, ernstige en concrete wijze te vergelijken” en “dat elke administratieve handeling op exacte en pertinente motieven moet berusten, en niet mag aangetast zijn door een manifest verkeerde appreciatie”, omdat dergelijke beginselen niet bestaan; dat volgens haar het middel ook niet ontvankelijk is waar de schending wordt aangevoerd van algemene beginselen van behoorlijk bestuur omdat niet wordt gezegd om welke beginselen het gaat en waarin de schending ervan precies zou zijn gelegen, dat dit laatste eveneens zou gelden voor de aangevoerde schending van artikel 510 van het Gerechtelijk Wetboek, omdat het middel op dat punt onduidelijk is en niet wordt gezegd in welke versie het artikel zou zijn geschonden;

Overwegende dat met betrekking tot het middel zelf de tussenkomende partij vooraf verklaart dat zij enkel zal antwoorden op de middelen in de mate dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, van de formele motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel; dat zij ten aanzien van het eerste onderdeel van het middel antwoordt dat uit de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad bleek dat het een vacante plaats in de Brusselse agglomeratie zelf betrof, ter vervanging van R. PATRON en dat zulks een bijkomende benoemingsvoorwaarde vormde; dat uit de omstandigheid dat in de

overwegingen van het bestreden besluit vastgesteld wordt dat Jan VAN DEN BOSSCHE licentiaat in de rechten is terwijl anderen een beter advies kregen volgens haar blijkt dat er een vergelijking van titels en verdiensten plaats heeft gehad, dat bij de beoordeling van de verdiensten en titels de overheid enkel rekening moet houden, in concreto, met die titels welke verband houden met de nodige deskundigheid verbonden aan de aard van de te begeven functie, dat in dezen dat was, het "vertrouwd zijn met de streek waar het ambt wordt uitgeoefend" en dat de tussenkomende partij "zijn stage heeft volbracht te Brussel en er steeds ook heeft gewerkt", terwijl voorts wordt overwogen dat geen rekening wordt gehouden met de uitgebrachte adviezen "op grond van zijn diploma, anciënniteit en het feit dat hij steeds gefunctioneerd heeft te Brussel"; dat de tussenkomende partij dienaangaande stelt dat de vertrouwdheid met de stad Brussel en de specifieke problemen die de uitvoering van gerechtelijke akten met zich brengt ten opzichte van een specifieke bevolkingsgroep rechtvaardigen dat gekozen wordt voor een kandidaat die vertrouwd is met de Brusselse situatie en dat derhalve de benoemende overheid uitdrukkelijk heeft aangegeven op grond van welke motieven zij gekozen heeft voor de tussenkomende partij; dat deze ook aanstipt dat het volstaat aan te geven waarom die bepaalde kandidaat wordt benoemd, dat de gegevens welke verzoeker aanvoert verworpen werden of niet relevant geacht, dat het bezit van de graad van licentiaat in de rechten niet doorslaggevend was omdat het bezit van die graad geen benoemingsvoorwaarde is, dat ten opzichte van verzoeker de anciënniteit niet het criterium geweest kan zijn om de tussenkomende partij te verkiezen doch dat verzoeker uit het oog verliest dat er nog andere kandidaten waren en het anciënniteitscriterium ten opzichte van die andere kandidaten wel een bijkomend motief kon zijn; dat de tussenkomende partij ten aanzien van het tweede onderdeel herhaalt dat, indien de overheid het advies dat niet bindend is niet volgt, het dan volstaat dat zij zelf overgaat tot een vergelijking van de titels en verdiensten van de diverse kandidaten en het haar enkel niet toegelaten is te doen alsof het advies niet bestaat; dat ter zake de overheid geoordeeld heeft dat zij niet kon voortgaan op het ongemotiveerde advies van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders te Brussel "omdat het geen enkele ernstige afweging toelaat tussen de verschillende kandidaten en in het bijzonder wat de kandidaat Van Den Bossche Jan betreft aan geen enkel objectief gegeven kan worden teruggekoppeld"; dat zij voorts stelt dat de adviezen van het openbaar ministerie quasi standaardformuleringen zijn die enkel betrekking hebben op de benoemings-voorwaarden en die voor de rest aansluiten bij het advies van de arrondissements-kamer van de gerechtsdeurwaarders;

Overwegende dat de tussenkomende partij besluit dat het middel in zijn geheel niet ernstig is en dat er ook geen aanleiding bestaat om artikel 94 van het procedurereglement toe te passen;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker in essentie aanvoert dat de benoemende overheid verplicht is de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten te onderzoeken en te vergelijken en dat overeenkomstig de verplichting tot formele motivering in het benoemingsbesluit zelf de redenen moeten worden aangehaald waarom een bepaalde kandidaat werd verkozen boven een andere; dat de rechtsplicht tot vergelijking van titels en verdiensten inzake benoemingen en bevorderingen naar keuze beschouwd wordt als een algemeen beginsel dat steunt op het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en de daarmee verbonden gelijke toegang tot de openbare ambten; dat de formele motiveringsplicht is voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat de artikelen 510, 512 en 555quater van het Gerechtelijk Wetboek de benoemingsvoorwaarden en -procedure voor het ambt van gerechtsdeurwaarder regelen en daarin onder meer het advies van verscheidene overheden voorschrijven; dat verzoeker de schending van die wetsbepalingen aanvoert; dat dit alles samen betekent dat wanneer de benoemende overheid die adviezen niet wenst te volgen, of wanneer die adviezen zelf niet gemotiveerd of niet eensluidend zijn -daargelaten de vraag wat het eerste betreft of zij dan geen nieuw advies zal moeten vragen- haar beslissing duidelijk zal moeten aangeven waarom voor de benoemde kandidaat wordt gekozen en waarom ten aanzien van een andere kandidaat met een voor hem gunstiger advies geen rekening wordt gehouden; dat die redenen ook in feite juist en in rechte aanneembaar moeten zijn, wat met andere woorden betekent dat het benoemingsbesluit niet enkel formeel maar ook materieel gemotiveerd moet zijn; dat dit alles in acht genomen het aangevoerde middel perfect duidelijk is en overigens noch de verwerende noch de tussenkomende partij omtrent zijn draagwijdte werden misleid;

4.2.2. Overwegende dat zoals uit de uiteenzetting van de feiten blijkt, verzoeker van de raad van de arrondissementskamer een "uitmuntend" advies kreeg, terwijl dit voor de tussenkomende partij slechts "gunstig" was; dat weliswaar in wat als de motivering daartoe kan worden beschouwd, dat onderscheid enkel wordt verantwoord doordat verzoeker, in tegenstelling tot de tussenkomende partij "sedert geruime tijd" de voorwaarden zou vervullen om benoemd te worden; dat het bestreden benoemingsbesluit voorbijgaat aan het feit dat de tussenkomende partij slechts een “gunstig” advies kreeg omdat de motivering van de adviezen “geen enkele

ernstige afweging toelaat tussen de verschillende kandidaten en in het bijzonder wat de kandidaat Van Den Bossche Jan betreft aan geen enkel objectief gegeven kan worden teruggekoppeld”; dat uit de daaropvolgende overwegingen kan worden afgeleid dat de verwerende partij eigenlijk van oordeel is dat de tussenkomende partij vanwege de raad van de arrondissementskamer eveneens aanspraak kon maken op een uitmuntend advies; dat weliswaar de vraag kan rijzen of louter het feit dat verzoeker al langer de voorwaarden voor benoeming vervult dan de tussenkomende partij die betere beoordeling verantwoordt, doch dan ook de vraag rijst of de in het bestreden besluit gegeven motivering volstaat om het verschillend advies vanwege de raad van de arrondissementskamer te compenseren;

4.2.3. Overwegende dat het bestreden besluit vooreerst stelt dat de tussenkomende partij licentiaat in de rechten is (diploma behaald op 4 juli 1992) en tevens houder is van het getuigschrift van de kennis van de Franse taal (9 december 1992); dat dit echter ook geldt voor verzoeker, die op 8 juli 1987 het diploma van licentiaat in de rechten (met onderscheiding) heeft behaald, alsook op 21 februari 1990 het getuigschrift van de kennis van de Franse taal; dat voorts verzoeker kan bogen op een grotere anciënniteit: zijn stageboekje werd gehomologeerd op 29 juli 1992 tegenover 17 september 1994 voor de tussenkomende partij, hij legde de eed af als plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder op 8 juni 1990 tegenover 7 oktober 1994 voor de tussenkomende partij; dat wat die gegevens betreft het verschillend advies van de kamer van gerechtsdeurwaarders dan ook niet onterecht is;

4.2.4. Overwegende dat dan als motief van het bestreden besluit rest "het vertrouwd zijn met de streek waar het ambt wordt uitgeoefend", dat volgt uit het feit dat de tussenkomende partij haar stage heeft volbracht te Brussel en er steeds heeft gewerkt, wat dan in verband zou staan met het, in tegenstelling met wat de tussenkomende partij beweert, niet in de vacantverklaring maar enkel in het bestreden besluit zelf vermeld gegeven dat het ging om de vervanging van een in de Brusselse agglomeratie gevestigde overleden gerechtsdeurwaarder;

4.2.5. Overwegende dat uiteraard rekening kon worden gehouden met het feit dat het ging om de vervanging van een gerechtsdeurwaarder uit Brussel en dat de benoemde zich in een gemeente van de agglomeratie Brussel zou moeten vestigen : volgens artikel 513, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek wijst de minister de gemeente aan waar hij zijn kantoor dient te vestigen; de minister dient daarbij een evenwichtige spreiding na te streven en kan rekening houden met de feitelijke noden; dat dienaangaande echter niets is terug te vinden in de stukken die

de bestreden beslissing voorafgaan; dat overigens een ambt van gerechtsdeurwaarder niet uitsluitend uitgeoefend wordt in een of meer bepaalde gemeenten maar in het hele gerechtelijk arrondissement; dat in de beoordeling van de vertrouwdheid met de streek waar het ambt moet worden uitgeoefend daar dan ook rekening mee gehouden dient te worden; dat verzoeker sedert mei 1989 werkzaam is geweest in het gerechtelijk arrondissement Brussel; dat in hun al of niet door het procedure-reglement toegelaten memories de verwerende en tussenkomende partijen allerlei feitelijke gegevens aanhalen waaruit volgens hen zou blijken dat verzoeker gevestigd is in Wezembeek-Oppem en in feite zijn kantoor als gerechtsdeurwaarder daar wenst te vestigen of dat het niet opportuun is de vestigingsplaats vooraf mee te delen omdat het kantoor dan wordt "leeggeroofd" door de concurrenten; dat met die achteraf gegeven argumentatie geen rekening kan worden gehouden; dat er trouwens niet mag van worden uitgegaan dat, indien verzoeker zou worden benoemd en zijn standplaats in de Brusselse agglomeratie zou worden gevestigd, hij die verplichting niet zou nakomen; dat indien de vrees bestaat van "leegroof", de verwerende partij andere middelen kan aanwenden om dat te verhinderen; dat, ten slotte, ook in zoverre de vertrouwdheid met de plaats waar het kantoor gevestigd moet worden een doorslaggevende rol zou kunnen spelen, niet blijkt dat dienaangaande verzoekers aanspraken werden vergeleken met die van de tussenkomende partij, die wat de andere gehanteerde criteria betreft lager scoorde dan verzoeker; dat het middel kennelijk gegrond is;

5. Over de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de vernietiging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft;

6. Over de kosten.

Overwegende dat de tussenkomende partij op het verzoekschrift tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure fiscale zegels heeft aangebracht ten bedrage van 125 euro; dat, gelet op het bepaalde in artikel 70 van het procedurereglement, het past haar dat bedrag terug te betalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Jan VAN DEN BOSSCHE in de schorsings- en vernietigingsprocedure worden ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 17 december 2002 waarbij Jan VAN DEN BOSSCHE wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Brussel.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 6.

Het bedrag van 125 euro fiscale zegels, door de tussenkomende partij gekleefd op het verzoekschrift tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure, zal haar worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf augustus 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**